

Forrás: BGCS: 13.

jualye mardež pualeš. kue šörthö wurjemâm čija. patâr tumo alé užarye šoya. pasušto ozâm gâna užar postola koješ. kajâk-wlak telâlan šokšo ellaške čoneštat. koklan-koklan oš mamâk kaj lum lumeš. joyâšo wüt ümbalâm ij lewedeš. ajðemâ-wlak čodraške pu ruaš kajat.

jualye – hűvös

mardež – szél

pualeš – fűj (~m. fűj, fű)

kue – nyírfa (~fi. koivu)

šörthö – arany (~md. sifne<ir.)

wurjem – ruha (~m. varr)

čija – felölt, magára vesz

patâr – erős, bátor, hős (<tat. batâr)

tumo – tölgy (~fi. tamme-)

alé – vagy, egyelőre, még (<or. nyj.)

užar – zöld, (~fi. vihreä<ir., vö. szkr. via: méreg) užarye zöld, zöldes

šoya – áll (~m. áll)

pasu – szántóföld, mező (<tat. basu)

ozâm – őszi vetés (<or.)

kâna – csak (<tat. gâna)

posto – posztó (<or.)

koješ – látszik, tűnik (~fi. kajo: csillámlás, derengés)

kajâk – madár (<csuv. kajâk)

tele – tél (~m. tél, fi. talve-)

šokšo – meleg

el – ország (<tat. il)

čonešta – repül

koklan – közben, néha

oš – fehér (~md.E. ašo)

mamâk – pihe, hely (=<tat. mamâk)

kaj – hasonló, -szerű (~vtj. kad, kaj-ik)

lum – hó (~fi. lume-)

lumeš – esik a hó

joya – folyik (<csuv. joy-)

wüt – víz (~m. víz, fi. vete-)

ümbal – felszín

ij – jég (~m. jég, fi. jää)

lewedeš – befed, betakar

ajðeme – ember (<csuv. adam, tat. ädäm<ar.)

čodra – erdő, levágott apró ágak (<csuv. šatra: rözse (sűrű erdőben))

pu – fa (~m. fa, fi. puu)

rua – vág (~m. ró)

kaja – megy (<csuv. kaj-)

Hűvös szél fűj. A nyírfa arany ruhát ölt. A hatalmas tölgy még zölden áll. A szántóföldön csak az őszi vetés díszlik (tkp. látszik) zöld posztóként. A madarak tére meleg országokba repülnek. Időnként fehér [toll]pehelyhez hasonló hó esik. A folyóvíz felszínét jég borítja. Az emberek az erdőbe mennek fát vágni.